

Az emlékmű éppen elkészült az avatás napjára, 2007. szeptember 5-ére. Az emlékoszlopot 10 hallgató vitte végső helyére, a B épület főlépcsőházának második emeleti pihenőjébe. Az oszlop felavatása délután 3 órakor, a Faipari Tudományos Egyesület ünnepi közgyűlése előtt történt.

Dr. Molnár Sándor dékán köszöntötte az ünnepségen megjelenteket és megemlékezett röviden az 50 éves ünnepségek fontosságáról, méltatta a fafaragókat. Dr. Bariska Mihály Svájcból érkezett vendégprofesszorunk vont párhuzamot múlt és jelen között avatóbeszédében. Dr. Albert Levente rektorhelyettes úr az egyetem nevében elmondott beszédében az egyetemi közös fejlődés egyik zálogaként említette a Faipari Mérnöki Kart, és hangsúlyozta az alkotó művészet fontosságát. Papp Tibor pedig az emlékoszlop készítéséről számolt be röviden. Az ünnepséget a Faiparos himnusz eléneklésével zárták a megjelent hallgatók.

Hálával tartozunk azoknak a hallgatóknak, akik a fafaragás szeretetért, szakmai gyakorlatért, vagy kalandvágyból segítettek a kivitelezésben. Van, aki csak egy vésővágásért jött, hogy valamit Ő is hozzátegyen a készülő oszlophoz. Ők körülbelül 15-en másfél hét alatt a

60 – 70 cm átmérőjű rönkből önzetlenül, saját szabadidejüket feláldozva elkészítették az első vésővágástól az utolsó ecsetkenésig az emlékoszlopot.

Ez az emlékoszlop nem csupán emlék, hanem igenis bizonyíték arra, hogy akikért ez a kar létrejött – a faiparos hallgatók, kutatók, tanárok, és mindenki, aki hivatásának érzi a fát – azok képesek szakmájukért és a közösségért áldozatokat is hozni. Szimbolikus tartalma a szakmai elkötelezettségről és szakmaszeretetről tesz szép tanúbizonyságot. Az alkotók mindenkiket szeretettel invitálnak, hogy Sopronban álljanak meg egy perce az oszlop előtt és gondoljanak a faiparos képzés és szakma fontosságára, az elmúlt és az előttünk álló évekre, sikerekre.

Az oszlop készítésében való segítségükért hálásak vagyunk minden alábbi hallgatónak: *Lonsták Nóra, Takács Noémi, Papp Tibor, Ács György, Vezendy Gergely, Perjési István Gábor, Hamza Szabolcs, Kóta Márton, Weinbach Veronika, Komáromi Gábor, Papp Éva, Valent József*, valamint sokan mások, akik ugyan csak kisebb mértékben, mégis értékes hozzájárulást nyújtottak az oszlop elkészítéséhez.

Országos lakossági felmérés a magyar bútortpiacon

Pakainé Kováts Judit, Takáts Alexandra, Bednárík Éva, Péchy László *

Az Anest Zrt. és a Magyar Bútor- és Faipari Szövetség megbízta a Nyugat-Magyarországi Egyetem Vállalkozási és Marketing Tanszékét azzal, hogy végezzen országos felmérést a bútort vásárlók, illetve bútort vásárolni szándékozók körében igényeik, véleményeik, preferenciáik megismerése céljából. A vizsgálat célja az volt, hogy teljes körű képet nyerjünk a bútort vásárlók attitűdjéről, az általuk használt bútorokról, igényeikről, termékválasztási és vásárlási folyamatairól, szokásaikról, a befolyásoló tényezőkről, preferált üzlettípusokról, elfogadott kommunikációs csatornákról.

A kutatás során a válaszadók értékelték a magyarországi bútorok kínálatát összességében, amit döntően jónak minősítettek, viszont a semlegesek aránya is jelentősebb volt (válaszadók közel egy harmada). Negatív (rossz, nagyon rossz) értékelés elhanyagolhatónak mondható.

A részletes adatokból az is látható, hogy a fiatalok kritikusabbak a bútorkínálat megítélésében, legalábbis kevésbé ragadja meg őket a jelenlegi bútort választék, a legidősebb korosztály viszont elégedettebb vele.

A régiókat vizsgálva azt is láthatjuk, hogy Kelet-Magyarországon a vásárlók kevésbé elégedettek a kínálattal, mint Budapesten, vagy az ország nyugati felében (**1. ábra**).

* Pakainé Dr. Kováts Judit CSc., egyetemi docens,

Takáts Alexandra, Bednárík Éva, Péchy László, doktorandusz hallgatók, NyME Informatikai és Gazdasági Intézet

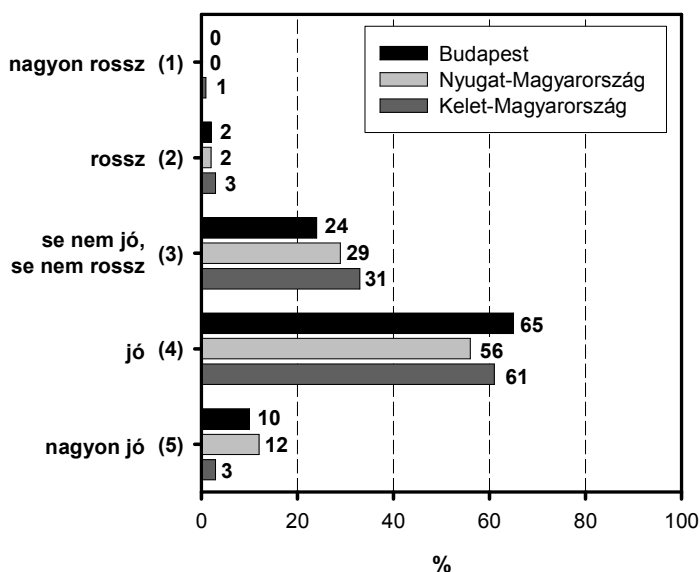
A kutatás során vizsgálták azt is, hogy a vásárlókban milyen kép él a bútorokról származási országoként a magyar bútor viszonylatában: általában jobbak, ugyanolyanok, vagy rosszabbak, mint a magyar bútor (2. ábra).

Láthatóan éles különbség van a volt szocialista országok (Lengyelország, Románia) és a nyugati országok megítélésében: az előbbieket bútorait jelentős arányban ítélik rosszabb minőségűnek, mint a magyarországi bútort, míg a nyugati országok bútorait jobbnak, vagy legalább azonos minőségűnek ítélik. A vásárlók értékelése szerint a vizsgáltak közül legjobb a skandináv bútorok minősége, ezt a német és az olasz bútor követi. Ezeket a vásárlók közel fele jobbnak értékeli, mint a magyar bútort. A sorban következő az osztrák bútor. A spanyol bútor esetében már jelentősebb azok aránya, akik a magyar bútort jobbnak találják annál, a spanyol bútor minőségében átmenetnek tekinthető a román és lengyel bútorok felé.

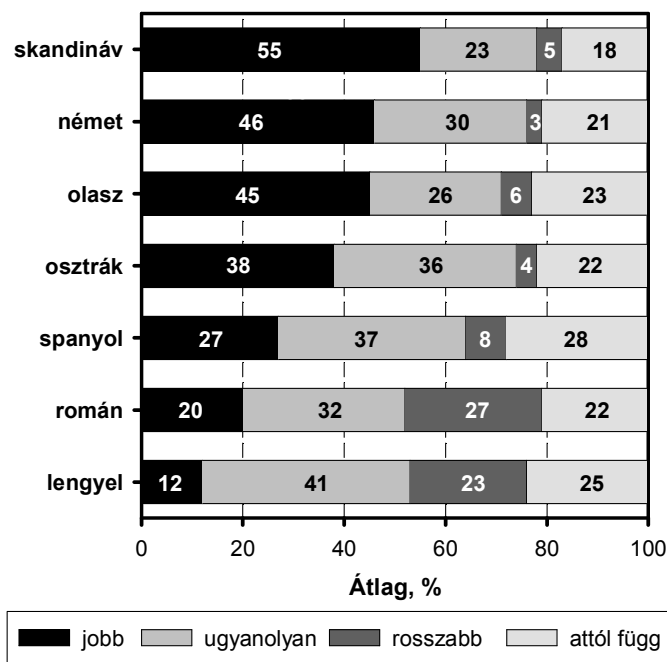
A kutatók azt is vizsgálták, hogy a nagyobb irányzatok közül a vásárolni szándékozók ízlésének melyik lakberendezési stílus felel meg leginkább (3. ábra). Az eredmények alapján a legnépszerűbb irányzat a fiatalos, modern; a vásárlók harmada ezt kedveli, ezt követi a klasszikus stílus. Jelentős még a természetes tölörfa (nem fenyő) és a skandináv stílusú fenyőbútor. Megvizsgálva az adatokat demográfiai csoportonként, az látható, hogy a modernet inkább a fiatalok és nyugat-magyarországiak kedvelik, míg a klasszikus stílus az idősebbek és a keleti országgrészben élők között a népszerűbb.

Górcső alá került a különböző bútor-márkák spontán ismertsége is, ami a kérdezettnek spontán eszébe jutó, lelegevenebb márka asszociációit jelenti.

Az adatokból kiderült, hogy a bútorpiacon a márkák jóval kisebb súllyal vannak jelen, mint sok más fogyasztói piacon: a válaszadók 1/3-a nem is említett márkát (a budapesti piacon ez az érték 44%). Másik jellemzője a piacnak, hogy elsősorban a bútorgyártó neve – esetleg forgalmazó neve – jelenti a márkát, kevésbé a különböző bútorcsalád elnevezése (4. ábra).

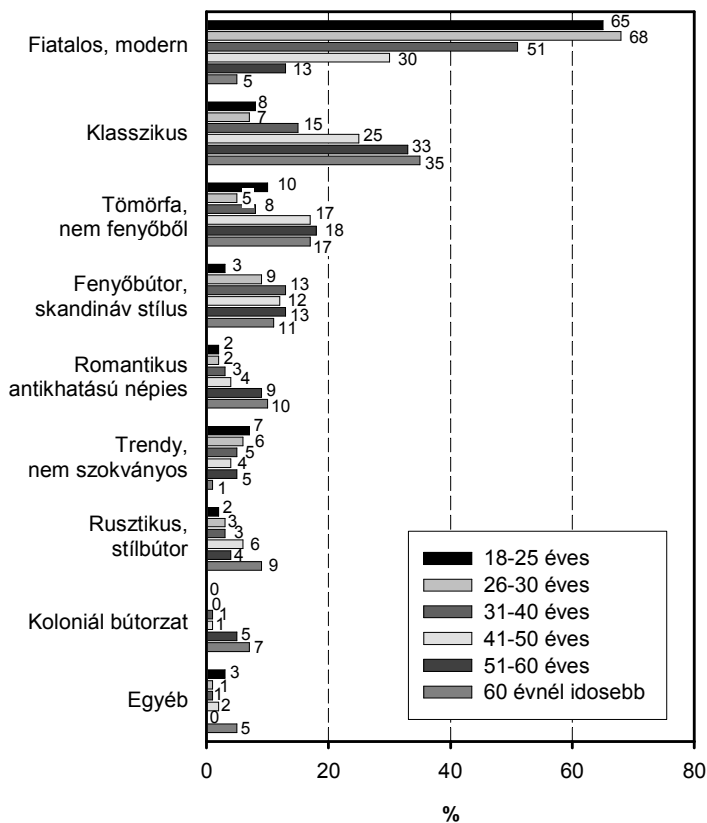
1. ábra – A magyarországi bútor kínálat megítélése

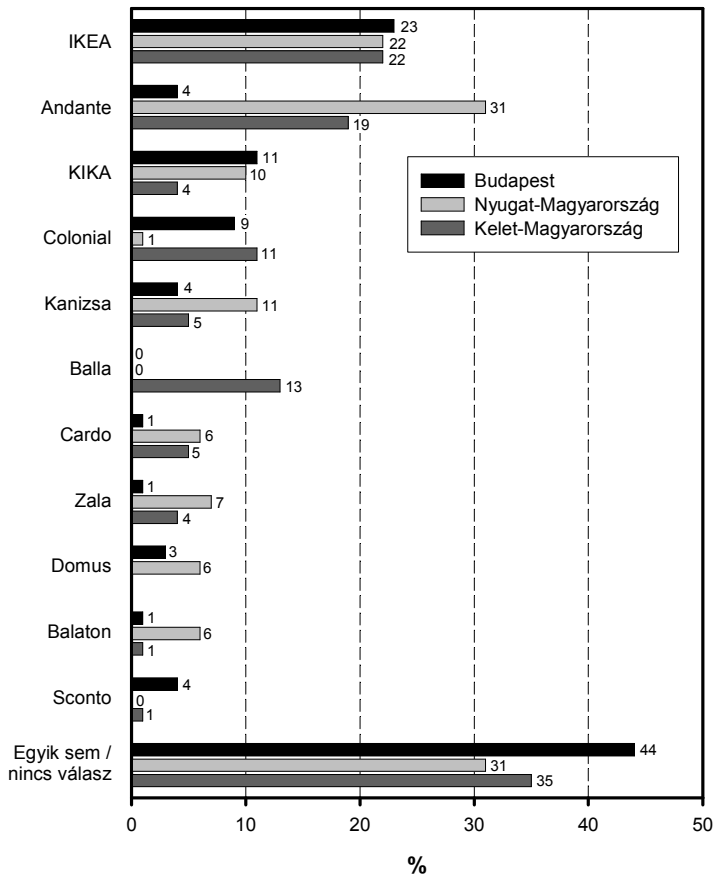
2. ábra – Különböző országok bútorainak minősége a magyar bútorhoz képest

A bútorvásárlók körében az ismertséget döntően két márka vezet, legismertebb az IKEA, neki a legjobb a pozíciója, amit az Andante követ. Ennél jóval kisebb mértékben ismerik a KIKÁ-t, a Kolonialt és a Kanizsát.

Korcsoportokat nézve a vezető márkákat (IKEA, Andante, KIKÁ) a fiatalabbak – különösen a legfiatalabbak (18-15 éves) – sokkal inkább

3. ábra – A lakberendezési stílusok kedveltsége korcsoportok szerint

4. ábra – A bútormárkák spontán ismertsége régiók szerint

ismerik, viszont a Koloniat és a Kanizsát, mint régebbi márkákat inkább az idősek ismerik. Az idősek összességében lényegesen kevesebb márkát ismernek.

Az IKEA mindhárom régióban (Bp, Kelet- és Nyugat-Magyarország) egyformán, az Andante Kelet-Magyarországon, de különösen Nyugat-Magyarországon ismert (Nyugat-Magyarországon a kérdezettek közel harmada ismeri spontán módon). Elhelyezkedése miatt a Kanizsa Nyugat-Magyarországon, míg a Balla Bútor Kelet-Magyarországon (Kisvárdra) ismertebb. Az is elmondható, hogy a nők valamivel jobban ismerik a bútormárkákat, ami érthető, hiszen ők az otthonnal, lakberendezéssel kapcsolatos dolgokban aktívabbak. A vizsgálat kiterjedt arra is, hogy a kérdezettek körében lakásuk/házuk melyik részének berendezésére van igény, milyen funkciókra keresnének bútort, ha lehetőségük lenne rá. A legtöbben a nappalit rendeznék be újra, azután a konyhát és a hálószobát.

A korcsoportokat tekintve a legfiatalabb korosztálynak a hálószoba a legfontosabb, gyerekszobát leginkább a gyereket tervező, vagy nevelő fiatalok és középkorúak (25-50 éves) rendeznék be, a nappali a legfiatalabbakat kivéve mindegyik korosztálynál a leginkább fejlesztendő lakótér.

A régiók esetében az látható, hogy a budapestiek inkább a nappalit és gyerekszobát újítanák meg, míg Kelet- és Nyugat-Magyarországon a konyha, a hálószoba és a fürdő van inkább előtérben. Kimutatható, hogy a férfiakat inkább a nappali és a dolgozószoba, míg a nőket inkább a konyha és a fürdő berendezése érdekli.

Az egyedülállókat a nappali és a háló, a fiatal párokat a nappali és a konyha, a fiatalabb gyermekes háztartásokat természetesen a gyerekszoba, az idősebb gyermek nélküli párokat az ebédlő megújítása foglalkoztatja inkább.

A kutatás a lakással kapcsolatos, a lakberendezéssel kapcsolatban és a bútort vásárláshoz kapcsolódóan vizsgálták az attitűdöket. A lakásra vonatkozóan kimutatható, hogy a lakás tisztasága igen fontos

igény, a vásárlók többsége kényelmesnek ítéli otthonát, ahol szeret tartózkodni. Részletesen elemezve az adatokat az látszik, hogy a legfiatalabbak kevésbé szeretnek otthon lenni, kevésbé büszkék lakhelyükre, a rendetlenséget is könnyebben elfogadják, a legidősebbek viszont kevésbé rendeznék át lakásukat, nem fordítanak több időt a lakásra.

A berendezésre vonatkozóan azt láthatjuk, hogy a tartósság alapvető feltétel a bútoroknál, de a kényelem és a funkcionalitás is elengedhetetlen kritérium. Az egységes stílus és a részletek fontossága már kevésbé meghatározó szempont berendezésnél. A további elemzésből az látható, hogy a kényelem és a praktikum az idősebbeknek (51 felett) a legfontosabb, akik sokkal kevésbé akarják megújítani lakberendezésüket és a modern, formatervezett bútorokat sem igazán kedvelik. Az egységes stílus leginkább a fiatal-középkorúaknak (31-40 éves) fontos.

Nyugat-Magyarországon jobban igénylik az egységes, modern stílust, mint az ország más részén. A nők többet törődnek a részletekkel és gyakrabban újítanak a berendezést, valamivel modernebbek, mint a férfiak.

Az idősebbek, akiknek ez a lakóhelyük többnyire már életük végéig szóló lakótér, az egyszerű formákat jobban szeretik, a régi bútorokat tartósabbnak tartják. Ők nem szeretnek bútort vásárolni, számukra ez kevésbé jelent élményt. A fiatalabbak viszont költöznének még. A retro a legfiatalabbak körében divatos. A nők számára sokkal inkább élmény a vásárlás, mint a férfiak számára.

További információkért és a tanulmány megvásárlásával kapcsolatban a www.anest.hu weboldalon, vagy a Bútorszövetségben Tóth Eszternél a 06 1 202 3395-ös telefonszámon, illetve a Nyugat-Magyarországi Egyetemen, Pakainé Dr. Kováts Juditnál (06 30 969 3620, pkj@fmk.nyme.hu) lehet érdeklődni.

Ligno Novum – Wood Tech 2007

2007 szeptember 5-8

2007. szeptember 5-8 között Sopronban a „faipar fellegvárában” 17. alkalommal és egyben utoljára került megrendezésre a Ligno Novum – Wood Tech vásárpáros.

Az elmúlt 17 évben (1991-2007) Sopron neve már nemcsak a Nyugat-Magyarországi Egyetem faipari és erdészeti karaival fonódott össze, hanem a Ligno Novum – Wood Tech szakkiállításokkal is. A rendszerváltást követő 17 évben a szakma átalakításában játszott szerepével ez a rendezvény kitörölhetetlenül beírta nevét a faipar történetébe. A kiállítás fejlődése híven tükrözte a hazai faipar fejlődését.

Sopron megszerette a rendezvényt, amely az évek alatt eredményes, színvonalas szakmai eseménnyé nőtte ki magát, a résztvevők pedig Sopron városát. A fejlődés azonban idén meg-

torpant. A korábban megfogalmazott infrastrukturális igények és az érzékelhető gazdasági nehézségek nagyobb hangsúlyt kaptak mint korábban. A szakmában meghatározó gépkereskedő cégek az utóbbi évek nemzetközi tendenciáit és a hazai piac igényeit figyelembe véve jutottak (az általuk képviselt gépgyártókkal egyetértésben) arra az elhatározásra, hogy a 2007. évi rendezvényen nem vesznek részt, illetve mellettük még több cég is jelezte távolmaradását.

Tulajdonképpen ezek az események eldöntötték a rendezvény jövőjét, melynek helyszíne már – a fejlődési lehetőségeket szem előtt tartva – nem Sopron lesz. Míg 2006-ban 11.000 m² nettó területen 230 kiállító vett részt, addig 2007-ben mindössze 5400 m²-en 173 kiállító jelent meg. A résztvevők 15 %-a elsőként

